

ע"פ 241/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 241/21

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט י' אלרון
כבוד השופטת י' וילנר

המערערת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

פלוני

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי לנוער
בחיפה מיום 29.11.2020 בת"פ 73890-12-19 שניתן
על ידי כבוד השופט ד' פיש

תאריך הישיבה:

י"ז באדר התשפ"א (01.03.2021)

בשם המערערת:

עו"ד הילה גורני

בשם המשיב:

עו"ד ג'מאל זנגריה

בשם שירות המבחן לנוער:

עו"ס טלי סמואל

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח לפנינו ערעור מטעם המדינה על קולת התוצאה והעונש שנגזר על המשיב, בתיק בו נקבע על פי הודאתו כי עבר עבירות נשק (הובלה ונשיאה) לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977. בית המשפט המחוזי נמנע מלהרשיע את המשיב, והורה על ביצוע של"צ, קנס והתחייבות מביצוע עבירה. הערעור מופנה נגד אי הרשעת המשיב וקולת העונש שנגזר עליו. המדינה עותרת לגזור על המשיב עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

לפי עובדות כתב האישום שבו הודה המשיב, הוא הצטייד בנשק מסוג תת מקלע מאולתר ובמחסנית שמתאימה לו. הוא הכניס את הנשק והמחסנית לתיק בית ספרו, ובהמשך לכך נפגש עם חבר ליד בית ספר מסוים. השניים נסעו יחד ברכב, כשהנשק והמחסנית בתיקו של המשיב. לאחר מכן אספו חבר נוסף עד שנעצרו כשתת המקלע והמחסנית בתיקו של המשיב.

2. המקרה אינו קל. התסקיר בעניינו של המשיב חיובי. עולה כי הוא עובד בשתי עבודות, לרבות במסעדת מזון מהיר שמפעילה משפחתו, ומעוניין לגשת לפסיכומטרי בשאיפה ללמוד את מקצוע הסיעוד. עוד יש לזכור כי מדובר במי שהיה קטין בעת ביצוע העבירה.

השיקולים ביחס לאי הרשעת קטין אינם דומים לשיקולים שמתייחסים לבגיר. הדבר אינו מפתיע, לאור הדגש שמושם על שיקולי השיקום ביחס לקטינים. יחד עם זאת, קטינות אינה תעודת ביטוח כנגד הרשעה ואף ענישה מחמירה במקרים המתאימים. על בית המשפט לשקול את העניין מנקודת המבט של בית משפט לנוער, על כל המשתמע מכך.

הקושי בעמדת הסנגוריה, שמסכימה עם גזר דינו של בית משפט קמא, נעוץ במבחן המעשה. יש להחמיר בעבירות נשק. כמובן, אין די בסוג העבירה, אלא יש לשקול היטב את מעשה העבירה על הרצף של עבירות הנשק – כך ביחס לבגירים וכך ביחס לקטינים. בעניינו מדובר בנשק מסוג תת מקלע. המשיב הכניס את הנשק לתיק בית הספר, כשלצידו מחסנית שמתאימה לו, ונסע עמו ליד בית ספר. לאחר מכן פגש בשני חברים נוספים ונסע עמם ברכב כשהנשק עמו. אי אפשר להתייחס להתנהגות כזו כתמימה. עבירת ההובלה בוחנת מהיכן להיכן הוביל הנאשם את הנשק ומה ניתן ללמוד מכך. לצערנו, התמונה מחשידה, ולא ניתן להתעלם מסימני השאלה ביחס למטרה והמשמעות של הובלת הנשק בבואנו לבחון את התוצאה העונשית שראוי לגזור על המשיב. נראה כי מעורבות כזו, שדורשת מחשבה ואינה בגדר מעשה ספונטני, מחייבת תגובה הולמת מטעם בית המשפט.

מדובר בקטין, ולכן האינטרס הציבורי בענישה אינו עומד במלוא קומתו, אך הוא עדיין בעל משמעות. נראה כי בנסיבות נכון להרשיע את המשיב ולהטיל עליו עונש של עבודות שירות. אך על רקע קטינותו של המשיב והכלל לפיו אין ערכאת הערעור ממצה את הדין עם נאשם, לא הייתי מורה על מלוא תקופת המאסר האפשרית בעבודות שירות. עוד יש לזכור כי הגם שהעבירה עלולה להגביל את המשיב, עדיין מדובר בקטין, ונתון זה משליך על תוקפה של התיישנות ההרשעה לפי הדין (חמש שנים בנוסף לתקופת המאסר לפי סעיף 14(ב) לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981, ושבע שנים לפי סעיף 23 לחוק המידע הפלילי ותקנת השבים, התשע"ט-2019, שאמור להיכנס לתוקף בינואר 2022). אמנם אין מדובר בתקופה קצרה, אך היא עדיין מוגבלת במידה מסוימת. אשר לטענות הסנגור בדבר אפשרותו של המשיב ללמוד סיעוד בנסיבות אלה, עולה מהחומר שהוצג כי העניין תלוי גם בשיקול דעת של הגורם המקצועי ולא רק בתוצאה העונשית. וכאן נאמר כי תסקיר שירות המבחן מכיר ברצון המשיב להשתקם, תוך נקיטת צעדים בנדון.

משהגענו למסקנה שאליה הגענו, יש לקוות כי המשיב ישכיל להבין כי המשך ההקפדה על הוראות החוק והתנהגות נורמטיבית מטיבים לא רק עם החברה, אלא גם איתו, גורלו ושאיפותיו בעתיד.

3. סוף דבר, הערעור מתקבל באופן שהמשיב יורשע בעבירות נשק (הובלה ונשיאה) לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, ויוטל עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות. המשיב יתייצב לביצוע העבודות בתאריך 27.6.2021 או לפי הוראת הממונה על עבודות השירות. עונש הקנס שהוטל עליו בבית המשפט המחוזי יעמוד על כנו.

ניתן היום, כ"א בסיון התשפ"א (1.6.2021).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט